

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Gdy przyjdzie Paraklet, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On zaświadczy o Mnie. Ale wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.

Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi» (J 15, 26-27; 16, 12-15).

Zesłanie Ducha Świętego jest wypełnieniem obietnicy, jaką Jezus dał swoim uczniom w Wieczerniku przed męką, zapowiadając im swoje odejście: *Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was (J 16, 7).* W ten sposób Jezus tłumaczył uczniom, że Jego odejście z tego świata do Boga Ojca jest konieczne. Ono bowiem gwarantuje możliwość posłania im Ducha Prawdy, który przecież od Niego pochodzi. Stąd konieczne jest odejście Jezusa do Ojca w misterium Jego Paschy, czyli śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia, aby uczniowie mogli otrzymać dar Ducha. Kiedy bowiem nie będą mogli obcować już z ziemskim Jezusem, to Duch Święty będzie świadczył o Jego boskiej obecności pośród nich i umacniał ich w dawaniu świadectwa o Jego zbawczym dziele dokonanym za życia ziemskiego jako Wcielnego Syna Bożego.

Swą obietnicę daną uczniom w Wieczerniku Jezus zrealizował dla całego Kościoła w dniu Pięćdziesiątnicy, posyłając mu pochodzącego od Niego i od Ojca Ducha Świętego. Teraz On aż do ostatecznego przyjścia Chrystusa prowadzi Jego uczniów do całej objawionej przez Niego prawdy, do właściwego zrozumienia tego wszystkiego, co nauczał i czynił, ale w kontekście ich ziemskiej, doczesnej rzeczywistości. To Duch Święty staje się więc dla nas chrześcijan wewnętrznym Nauczycielem, który otwiera nasze umysły i serca na tajemnicę odkupienia dokonanego dla wszystkich w Jezusie Chrystusie. Dziś, w niedzielę Zesłania Ducha Świętego,

jeszcze bardziej otwórzmy się na Jego żywą obecność w Kościele i w nas samych, abyśmy byli autentycznymi świadkami prawdy Chrystusowej Ewangelii.

W obietnicy zapowiadającej misję Ducha Świętego w Kościele Jezus wypowiedział znamienne słowa: *Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi.* W ten sposób wyraził prawdę o jedności Trójcy Świętej: Ojca, Syna i Ducha Świętego. W tej osobowej jedności trzech Osób rolą Ducha Parakleta – Pocieszyciela jest być Nauczycielem i Świadkiem prawdy, że Bóg jest Miłością. Dzięki Niemu w tajemniczy sposób możemy doświadczać obecności i udzielania się miłości Boga w naszych sercach. Jest to niepojęte misterium, na które winniśmy odpowiadać wiarą, miłością i szacunkiem wobec tak wielkiego uniżenia się Boga i Jego miłosierdzia. Jest w nim ogromne pragnienie Boga, aby być w bliskiej i głębokiej więzi z nami. Niech to będzie dla nas nieustannym zaproszeniem do ciągłego pogłębiania relacji z Duchem Świętym poprzez słuchanie i modlitwę słowem Bożym, które jest Duchem i życiem. Sam Jezus zapewnia, że to Duch będzie brał z tego, co On objawił, aby nam przekazać. On nie będzie tworzył jakiegoś nowego objawienia, ale umożliwi nam nieustanne wewnętrzne wsłuchiwanie się w objawienie, jakie Jezus pozostawi Kościołowi.

Przyzywajmy więc Ducha Świętego, aby lepiej poznawać Ojca i Syna. Pozwólmy, aby On przemieniał nasze serca i prowadził nas, abyśmy żyli na co dzień przykazaniem miłości Boga i bliźniego, i dawali świadectwo, że jesteśmy uczniami Chrystusa, który pragnie wszystkich obdarzyć zbawieniem. Pozwólmy, aby Paraklet dokonywał w nas swojego dzieła, oczyszczając serca z niewiary i grzechu. Prośmy, aby działanie Ducha Świętego w nas napełniało nasze życie Jego owocami, do których św. Paweł zalicza: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (Ga 5,22-23). W ten sposób potwierdzimy, że „narodziliśmy się z Ducha” i prawdziwie jesteśmy uczniami Jezusa Chrystusa.